

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களின் கருத்தாடலமைப்பு

க. வீராகுமர்

ஆய்வுக்கருக்கம்

சங்கப் புலவர்கள் படைப்புநிலை உத்திகளில் ஒன்றாகப் பல்வேறு வகையான கருத்தாடல் கருகளைப் பிரிக்கவும் பூர்வமாகக் கையாண்டுள்ளனர். 'கருத்தாடல்' (Discourse) என்பது ஒரு நடத்தை அலகாக உள்ளது. கருத்தாடல் மொழி அமைப்பையும், மொழிப் பயன்பாட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது. கருத்தாடலை அதன் வழவத்தின் அடிப்படையில் செய்யுள் அல்லது கவிதை என்றும் உரைநடை என்றும் பகுப்படுத்தி நோக்கலாம். சங்க இலக்கியங்களானஎட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு துல்கள் எழுத்து வடிவக் கருத்தாடல்களை அமைப்பவை. இக் கருத்தாடலில் சீரி, குறை, தொடை, அணி போன்ற நடைகருகுகள் முன்னமை பெற்றிருக்கும். இதில், எழுத்து, எழுத்தினுடாக கருத்தை வெளிப்படுத்தும் திறன், வாசித்தலும் திறன், வாசித்தல் ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறும். மொழியியல் புலமானது கருத்தாடலை மொழியின் ஒரு அலகாகப் (A Unit of Language) பார்க்கிறது. இந்த அலகுகள் சொற்கள் ஓர் ஒழுங்கமைப்புக்குள் வரும்போது கருத்தாடல் வெற்றிபெறுகின்றது. சங்கப் புலவர்களின் குறிப்பாக குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களைப் பற்றி புலவர்கள் கருத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் பக்கி இணைப்பான்கள் (Paragraph connection) முகம் கேட்டுமார் (Reversers) முகமான பல்வேறு வகையான கருத்தாடல் கருகளைத் திட்டமிட்டுக் குறு பாடல்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இக்கருத்துகளைப் பகுத்தாராயும்போது சங்கப் புலவர்களின் படைப்பு ஆளுமைக்கிறனை நாம் தெளிவாகக் கண்டுணரமுடியும்.

திறவுச்சொற்கள் : சங்க இலக்கியம் கருத்தாடலும், கருத்தாடல், நடைபியல், மொழிக்கருகுகள்

L1 குறிஞ்சி

படைப்பாளர் ஒவ்வொரு வகுக்கும் ஒவ்வொரு மொழிநடையுண்டு. இந்த மொழி நடையானது இடையறாத வாசிப்பின் மூலமும் பயிற்சியின் மூலமும், ஆழ்ந்த சிந்தனையின் மூலமும் அமைப்பப்பெறலாம். இலக்கியப் படைப்பாளர் ஒருவனுடைய மொழிநடையை (Language Style) ஆராய மேற்கொண்ட ஒரு தெழியை 'நடைபியலாகும்' (Stylistics). இந்த நடையியல்வழி, சொல், தொடர், வாக்மியம், கருத்தாடல் முதலானவை தீர்மானிக்கின்றன. படைப்பாளர் ஒருவர் வாசகனுக்கு வெளிப்படுத்த விரும்பும் கருத் துக்கள், சிந்தனைகள் முதலானவை அவர் கையாளும் சொற்கள், தொடர்கள் வழியேதான் பெரிதும் வெளிப்படும். இதனையே பொது வாகக் 'கருத்தாடல்' (Discourse) எனலாம். நடத்தை அலகாக (Behavioural unit) உள்ள இந்தக்

கருத்தாடல் கருகளைச் சங்கப் புலவர்கள் மிக துணுக்கமாகத் தமது பாடல்களில் உணர்வு பூர்வமாகக் கையாண்டுள்ளார்கள். இந்த ஆய்வுவாது சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களைத் துணைக்கொண்டு அப்பாடல் களிலே பயின்றுள்ள கருத்தாடல்க் கருகளை இணக்கண்டு கட்டுகிறது.

L2 கருத்தாடல் : சொல்லும் சொற்களும்

'கருத்தாடல்' என்ற சொல் இயங்குதல் என்ற பொருள்மை குறித்ததாக உள்ளது. ஆய்விதத்தில் இதனை 'Discourse' என்று குறிப்பிடுவர். இச்சொல் 'Discursus' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கருத் தோன்றாத வெளிப்படுத்தக் 'கருத்தாடல்' அவசியமானதாகும். கருத்துப் புலப்பாடே கருத்தாடலின் பிரதான இலக்காகும்.

இக்கருத்தாடல் செயற்பாட்டில் மொழி சார்ந்த கூறுகளும், முக அசைவுகள் கை, கால் அசைவுகள் உள்ளிட்ட மொழிசாராக் கூறுகளும் பயன்படுகின்றன. ஆவியும் மெழியே இச்செயற்பாட்டின் அடிப்படைக் கூறாக விளங்குகின்றது. பேச்சு, எழுத்து என்ற இருவகை நிலையிலும் 'மொழியே' அடிப்படைகை உள்ளது. கருத்தாடல் செயற்பாட்டின் விளைபொருளாகப் பாடல் என்பது அமையும். இந்தக் கருத்தாடல், ஒரு நடத்தை அலகாக உள்ளது. (Behavioural Unit) இதனைக் கூறுகளின் ஒட்டுமொத்தத் தொகுப்பாகக் கருதலாம். இதனை வடிவத்தில் அடிப்படையில் செய்யுள் அல்லது கவிதை என்றும் உரைநடையென்றும் பாடுபடுத்துவர். செய்யுள் வடிவக் கருத்தாடல் ஒன்றில் அசை, சி, தனை, தொடை, அளி போன்ற நடைக் கூறுகள் இடம்பெறும். பேச்சு வடிவங்களும் இதில் காணப்படும். சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் எழுத்துவடிவக் கருத்தாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. வாக்மியத்தின் அளவைவிடப் பெரிதாக அமைவது, மொழிநடத்தைகள் சமூக நடத்தைகளோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சித்தனைவின் அமைப்பே மொழி என்றவாறான கருதுகோள்களினூடே கருத்தாடலின் வரை வரைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

1.3 கருத்தாடலும் நடைவியலும்

பேச்சுவடிவத்திலோ எழுத்துவடிவத்திலோ உருவாக்கப்படும் மொழிக் கூறுகளைக் கருத்தாடல் எனலாம். "உரைநடைக்கோவை அல்லது படைப்புக்களில் கருத்து உயிராகவும், வடிவமடப்பு உடலாகவும், நடை உடையாகவும் அமைகிறது" என்பதற்கு அறிஞர் செ. சண்முகம். (சண்முகம். செ. சாம்பலியின் புதுமாற்றிலக்கணம், ப. 271). 'நடைவியல்' (Stylistics) என்பது கருத்தாடலுக்குப் பயன்படும் மொழிக்கூறுகளை ஒலிநிலை சொல்நிலை, தொடர்நிலை எனப்பகுத்து ஆராய்வதனைக் குறிக்கும். பிரிதொரு வகையில் குறிப்பிடுவதானால் இது 'அழகியல்' சார்ந்த ஒன்றாக உள்ளது.

மொழிவியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் இணைந்து கொண்ட ஒரு குழுவில் 'நடைவியல்' தோற்றம் பெற்றது. மொழிவியலாளர்

இலக்கியம் ஒன்றின் உருவத்தையும் (Form) திறனாய்வாளர் இலக்கியம் ஒன்றின் கருத்தையும் (Theme) முனைப்புறுத்திப் பார்க்கின்றனர். ஆனால் 'நடைவியல்' என்பது மேலே கூட்டிய இரண்டு விடயங்களையும் இணைத்துக் காண்கின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேனாட்டில் நடைவியல் குறித்த சிந்திப்புகள் தோற்றம் கொண்டன. ஆவியும் இத்தைக்கு இரண்டாமிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய தொல்காப்பியத்திலும் அதனையடுத்து வந்ததாகக் கருதப்படும் சங்க இலக்கியங்கள் உள்ளிட்ட பிற்கால இலக்கியங்களிலும் நடைவியல் கூறுகள் பலவும் பதிந்துள்ளன.

தொல்காப்பியம் கூறும் எச்சவியல், செய்யுளியல் ஆகியவற்றில் நடைவியற் கூறுகள் பதிந்துள்ளன. ஒலிபடிமம் பற்றித் தொல்காப்பியம் எழுத்தறிதாரம் பேசுகின்றது. சொல் அமைப்புக் குறித்து எச்சவியலும் தொடரமைப்புக் குறித்து வினையாக்கமும் பேசுகின்றன. இவ்வியலில் வருகின்ற வண்ணம், வடிப்புக் குறித்த நூற்பாக்கள், நடைவியலோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவைகளாக உள்ளன. இவ்வாறான நடைவியலை அறிஞர், இலக்கிய நடைவியல் (Literary Stylistics), மொழி நடைவியல் (Linguistics Stylistics) என இரண்டு வகையாகப் பாடுபடுத்திக்காண்பர். மேற்குறித்த இரண்டு வகையான பிரிவுகளிலும் அடங்கும் நடைவியல் கூறுகளையும் சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் கருத்தாடல்கள் வினைத்திறன் மிக்கதாக நிகழ்த்துவதற்குப் பொருத்தமுறக் கையாண்டுள்ளனர்.

1.4 குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் கருத்தாடலையும்

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் பதினாறு வந்துள்ள கருத்தாடல் கூறுகளைப் பற்றி இணைப்பாளர்கள் (Paragraph Connectives), விளக்கம் (Explanation), ஊகிப்பு (Assumption), செப்புதல் (Statement, தொடக்கம் (Initiation), மெய்ப்பாடு (Body language), முற்படுத்திக்காட்டுதல் (Foregrounding),

உட்கூறு (Surface and Deepstructure), எச்சம் (Ellipsis), உரையாடல் (Conversation), உட்கூற்றுமுறை, கேட்போர் (சிறைப்புறம்) எனப் பகுத்துக் காணமுடியும்.

1.4.1 பத்தி இணைப்புகள்

கருத்தாடல் செயற்பாடு ஒன்றில் விபரிப்பு உத்தி முக்கியமானதாகும். இது ஒரு பொருளின் அமைப்பை, செயலை, பயனை இயங்காநான்களை விபரிப்பதாகும். சங்கப்பாடல்களில் 'அதனால', 'அல்லது' முதலான சொற்கள் பத்தி இணைப்புச் சொற்களாகப் பயின்று பாடல்களின் விபரிப்புக்குத் துணைபுரிந்துள்ளன. நற்றிணைப்பாடல் ஒன்று வருமாறு அமைகிறது.

“நீயே அறு அறிவு ஒதுங்கா ஆர்இதுள் ஊது எம்
கடிபாடல் விவல் ஓக்கி காவல் நீயிபுள்
பேர் அன்பினையே - பெரும் கல் தட
யானே, நீயும் நீயினையெம் மயடி மன்றம்
சீறநினை கங்குலம் யேயும் அருளால்
மயல்சுத்தியே மயலர் அருள்
எதனவ நீயே பெருவரை சீறத்து
இயல் ஆர்க்கல் அருளினும், பெயர்
மநீ இயிழ்விடீ அனை அறும்க,
ஈடுமறு இறுக்கல் எங்கோடு உயர்துள்ளே.
(நற்றிணை: 156)

மேற்படி பாடலின் பொருள் வருமாறு. பெரிய மலைகளுக்குத் தலைவனே! நீதானும் இரவில் வரும் தெறி மிகவும் அறிந்து வருத்துவதற்குரியது. அதனை இருளில் நோக்கி அடிவைத்து அறிந்து ஒதுங்கிச் செல்வதற்கு இயலாத இருளில் வந்து காவலையுடைய எம் இல்லத்தே அமைத்த காவலைக் கடந்து வந்து எம்மைக் கூடும் பேரன்பு உடையாய்! கொறுக்கச்சி முனைத்து அடர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தமைத்த சிறு குடியின் கண் கண்ணை மிகுதியாகப் பருகியவர் ஆயினும் அவராதம் சினக்கொள்வதில் மிகப்பெரியவராய் உள்ளனர். மேலும் இயங்குகின்ற மேகம் முழங்குகின்ற இடியின் பேரொளி பிழைபட்ட மலைமுழைகளிலும் எதிரொலிக்கும்படியாக மலைவயின் உச்சியில் வந்து தங்கியுள்ளது. அதனால இவரீ எம்மை எம் தலை நுகர இரவில் வராது இருப்பாயாக! மேலும் யாம்

உள்ளனவும் உன் மலைவையவும் பாடிப் பலப்பவநாகும் சிறிய இளைப்புளவும் காத்தற்காகச் செய்கின்றோமாதலின் எம்மை அத்தினைப் புனத்தின் கண்ணே பலவராய் தன்பங்கடும் அகலுமாறு பகலில் வந்து காண்பாயாக!

மேற்படி பாடலில் 'அதனால்' என்ற பத்தி இணைப்புச்சொல் (Paragraph Connectives) பயின்றுவந்து முன்பின்னாக வருகின்ற வாக்விடங்களை இணைக்கவும் ஒரே செயலை விவரிக்கவும் பயன்பட்டுள்ளனமறினைக் காணமுடியும். ஐங்குறுநூறு (235, 242), அகநானூறு (8, 122, 146, 182, 218), கலித்தொகை (49, 50, 54) ஆகிய இவக்கியங்களின் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களிலும் 'அதனால்' என்ற பத்தி இணைப்புச் சொல் பயின்றுவந்ததைக் காணலாம்.

1.4.2 விளக்கம்

ஒரு பொருளின் தன்மைவினை அல்லது குறித்த ஒரு செயலை விளக்கியுரைப்பதனை 'விளக்கம்' எனக் கருதிக்கொள்ளலாம். இதனால் குறித்த ஒரு செயல், அதற்கான காரணங்கள், பின்னணி, அச்செயல் வெளிப்படுத்தும் உண்மை முதலியன விளக்கம் பெற்றிருக்கும்.

அகநானூற்றின் குறிஞ்சித்திணைப் பாடலொன்றில் தலைமகளின் மலைநாட்டுவளம் என்பது கடுவனது செயலினாலே விளக்கிக்கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடியும். பாடல் வருமாறு.

கோளீமை வாழ்கக் கோலீந்த பெரும்தமை
ஐந்து நீங்கள் ஐந்துநாடுகள் தந்தீர்
சாந் பழயின் களைவியாடுய்யு
மறு நெடுஞ்களை வினாந்த நேர
றையாதுள் கடவ வையது
கறிவார் சாந்தீ நேறல் செல்வாது
நூல் யாடுக்கத்து மகிழ்த்துகள் படுக்குங்
குறியா வின்ப மொதி விள்ளனைப்
மர்வெறு வின்பம் வெண்து நாடீ
குறித்த இயல் வெண்து வயன் அயிர்
வெறுக்க வாள், வேய்புறா பனைத்தோன்
நீயும் நீயை நெடுமொடு நீயொடு
இவரும் இனையன் ஆயின், தந்தை

அருங்குடி காவலர் கோபால் ஒற்றி கந்தன் வநமுறை ச. சிவா. நாமச்சாமி போலீஸ்களின் ஒப்பீட்டில் வீரித்தன பெருநிலை தீங்குறல் சார் கொண்டள்ளி
(2004-05-06, 2)

எனவரும்பாடலடிக்களிச்செருவனையுடம்பேறு விதமான செய்கைகளுக்கும் விளக்கப் பட்டுள்ளது. செருவனது செய்கைகளை இவ்வாறு விரிவாக விளக்கியுரைப்பதனூடே தொழியானவன் தலைமகனை, நுட்பமாக வரைவிற்குத்தான் டுகிறார். மனைவியிடுக்குகலிவே வினைத்த தேறலை உண்டா செருவன், தனது தொழிலாகிய மரபேறுதலைச் செய்தல்மாட்டாது வேறொரு இடத்துக்குச் செல்லவும்மாட்டாது சந்தன மரத்தின் நிழலிலேயே படுத்துறங்குகிறது எனக் காட்டுவதன் வழி தலைமகனைத் தொகுட்டுகிறான் தொழி. இவ்வாறு தொகுட்டுவதற்குக் 'கருவணை'த் தொழி ஒரு துணைக்கருவியாகக் கையாண்டுள்ளதனைக் காணமுடிகிறது.

குறிஞ்சித்திணையில் தொழி கூற்றாக அமைவும் பாடல் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“கன்று தன் பயமுறை காத்தி முயற்சி நிலையர்வு உள்முறை பெருங்கல் தூடிகிட்டிட்டுத் தன் உரைத்த உதவி கட்டிய விழிபெற்று மறந்த மனைவல் போல நன்றி மறத்தனை ஆரீயின் மெய்சீக்க களிமயிர் கலாவக்ய அம்வருவிவன் ஒளிமென் கூத்தல் உரவயா தீங்க்கே”
(குறுந்தொகை, 225)

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவதற்குத் தொழி சொல்லிய துறையில் அமைந்துள்ள மேற்படி பாடலில், பொருள் தேடல் காரணமாக வரைவு நீட்டித்ததலைவனை நோக்கித் தொழியானவன் வருமாறு உரைக்கின்றார். பெண்யானை தன் கன்றுக்குப் பாலுட்டியபடியே தன் பசிக்க முற்றத்துத் திணையைத் தின்றுகின்றது. அங்வனமே நீயும் பொருள் தேறும் உன் கடமைவை திறைவேற்றுவதோடு யானை கன்றிற்குப் பயத்தது போல இவளது நலனையும் பேண வேண்டும் என்றும் குறிப்புத் தொன்றும் வகையில் யானை மற்றும்

அதன் கன்றுக்குட்டியின் செய்கையினை விளக்குவதனைக் காணலாம்.

L.4.2 ஊகிப்பு

ஊகிப்பு என்பது ஒருவனையான தடைவியல் கூறாகும். இது ஒரு செயல் இவ்வாறுதான் திகழ்த்தது என்று கூறாமல் ஊகித்துக் கூறுதலாகும். மதுரைத்தமிழ்ப்பேரகராதி உத்தேசித்தல்நியாயயுத்தொல்லல், தினைத்தல், மட்டுக்கட்டுதல், யோசித்தல் என இச்சொல்லுக்கு விளக்கம் தருகிறது. (புதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி, இரண்டாம்பாகம், 1956, ப. 377). ஊகித்தல் செயற்பாட்டிற்குச் சான்றுகள் (Evidence) இருப்பதில்லை. ஆனால் இந்த ஊகிப்பு, உண்மை என நம்பும் நிலையில் இருக்கும். சங்க இலக்கிய குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணப்படும் வெறியாட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றில் 'ஊகிப்புச்' செய்கையினைக் காணமுடிகிறது.

தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தொழி தலைமகளுக்கு உரைப்பானாய் நற்றிணையில் அமைவும் பாடல் ஒன்று வருமாறு அமைத்துள்ளது.

“பெருங்கனி உழுவைதழ்சினை இதும் பீடி உயங்குரினி வகுத்தனைடு இயங்கல் சென்று பிழ்த்துப் பன்னட புறையும் அம் செல்ப எயகல்அம் குழி தழீஇ ஒய்வியை அநற்புன் உறநீர் வகுத்தி வைதம் கனக நாடத்த இதுறன வன் அயு கூறின் வவீனா தேரீ! வேறு உணங்கு அளங்கு அரீ அழங்கீன் லேட்டம் காட்டி வெறியை உணங்க உண்மொடுநறி அறந்து பொய்யே பணைக்கு உதவுமாறே”
(நற்றிணை, 47)

மேற்படி பாடலில் தலைவி தலைவனைப் பிரித்ததனால் மேலிமாறு பாடு அடைவதனையும் அதனை உணராத தாயானவள் அது தெய்வக்குறைபாட்டினால் வந்த குற்றம் என்று ஊகித்து மறி அறுத்து, வெறியாட்டு திகழ்த்தித் தலைவியேறுடைப மேலிவேறுபாட்டுக்கு மருந்து செயலிக்க முற்பட்ட செய்தி வந்துள்ளது. வேவன் வெறியாட்டு முடிவில் யாது கூறுவான் என்ற

'கனகிப்பு' தலைவி மற்றும் தோழிவிடத்தும் இருத்துவனையினைக் காணமுடிவிலுது.

செம்புதல் சார் மொழி வெளிப்பாடுகளைக் பரிந்துள்ளதனைக் காணலாம்.

1.4.5. பொழுவல்

குறித்த ஒரு பொருளை அல்லது செயலைப்பற்றி எடுத்துக்கூறும் முறை யைச் செம்புதல் குறித்து நிற்கிறது. மதுரைத்தமிழ்ப்பேரகராதி, சொல்லுதல், உரைத்தல் என இச்சொல்லிற்கு விளக்கம் தருகின்றது. (மதுரைத்தமிழ்ப்பேரகராதி, முதல்பாகம், ப.1005). செம்புதல் சார்ந்த மொழிவெளிப்பாடு, 'உண்டு', 'இருக்கும்', 'உள்ளது' முதலானவைபாக அமையும். சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் இம்மொழிக்கூறுகளை உட்கொண்டு வருமாறு அமைந்துள்ளன.

"யான் அடிக் அடிக்நெய் காய்வும், தான் அடிக் அறிந்தான் கொன்றீர்? அந்நீனை கொன்றீர்? யவ்வென் டோழி! அன்பனை கய்வாய்து? யான்சுற ந்தெங்கு பெருமைக் களையுள் ஆட்கல் வானம் தவையீ. நடுநாள் களைபெயல் பொழிந்தினை களக் கய்யாற்று முனிநீனை கழித்தன முகீழ் இனப்பாடு வந்து வீடுகூள் தம் தீ மருங்குள் ஆட்கல் தன்னினை உண்டு, கன்னிள் நோக்கீ முனிப்பாது அடும்பெயர் இவல் பாயும் தீதுவர், வெக்க! வன்றானே"

(நற்றிணை, 53)

இரும்பு சவையுனை உண்கட்தும் எய்வாய்
பெரும்பெயல் உண்டு வன்பாய் இன"

(கவித்தொகை, 64:21-22)

தீநங்க னாடமைத் தயங்க வீடுக்கும்
பெருங்க னாடள்"

(அகநானூறு, 378: 10-10)

பெணைய யஞ்சீற் காந பெய்க்து
பென்ற விபுளே யுள்ளது தானே"

(குறுந்தொகை, 112: 1-2)

மேலே குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் 'உண்டு', 'இருக்கும்', 'உள்ளது' முதலான சொற்கள்

1.4.6. தொடக்கம்

ஒரு செயலை அல்லது ஒரு பொருளை விளக்குவதற்குமுன்பாகக் கூறப்படும் தொடக்க அமைப்பினை இங்கு தொடக்கமெனக் கருதிக் கொள்வலாம். ஆதி, செல்வம், துவக்கம் என மதுரைத்தமிழ்ப்பேரகராதி இச் சொல்லுக்கு விளக்கம் தருகிறது. (மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி, முதல்பாகம், ப.219). இது ஒருவகைத் தொடக்க உத்தியாகவும் அமையும். சங்கப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் விவியோடுதான் தொடங்குவதாக அறிஞர் குறிப்பிடுவர். இந்த 'விவி' விரிவான வர்ணனை பெற்று அமையும். அது பாடலின் விவிக்கப்படுவோனது நாட்டு வருணனையாகவோ அல்லது பாட்டுடைத் தலைவனது இயல்பு குறித்த வருணனையாகவோ அமையலாம். (குறோறியா, இரா, "சங்க இலக்கியம் தொடங்கும் உத்திகள்", ப.192)

எட்டுத்தொகை நூல்களில் காலத்தால் பிற்பட்டதாகக் கருதப்படும் கவித்தொகையில் புரான இநிகாசக் கதைகள் கூறுகள் பலவும் பரிந்துள்ளன. குறிஞ்சிக்கலியின் பாடல் ஒன்று புரானச் செய்தியோடு வருமாறு தொடங்குகிறது.

"இனையவீர் வங்கிய சந்தனட அந்தளர்
உணை அழைத்து உயர்மனை இருக்களவாக
ஐயு ததையின் அடக்கீ கோளர்
தேயுப்பெயர் தடக்கையின் கிழவுத்து அம்மனை
எடுக்கம் சென்னது உழப்பவர் போய
உறுபுள் உதவல்பய் பூத்த வேங்கையைக்
கறுபுகொண்டு அதன்முதற் குத்திய மடியானை
நீடுநீடு விடாகம் சிவல்பக் கய்க்குள்
கோடு புய்க்கர்மாய் உழத்தம் நாடகோள்!"

(கவித்தொகை, 38: 1-9)

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் சிலவற்றில் 'அம்மொழி தோழி'

(தந்திரனை 194, குறுத்தொகை 134, 146, 361, ஐங்குறுநூறு 221, 230 அகநானூறு 388) என்னும் வாய்ப்பாடும் 'அன்னாள் வாழி வேண்டல்னை' (அகநானூறு 48, 68, ஐங்குறுநூறு 201 - 210) எனும் வாய்ப்பாடும் தொடக்கநிலையில் 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருள்சமையில் பயின்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

1.4.7.மெய்ப்பாடு

மெய்ப்பாடு என்பதற்கு 'உடம்பின் கண்தோன்றுதல்' என்று விளக்கம் தரலாம். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்திற்கு உரை பெய்தியபேராசிரியர், மெய்ப்பாடு என்பதற்கு 'பொருட்புலப்பாடு அதாவது உலகத்தார் உள்ள திகழ்ச்சி ஆண்டு திகழ்த்தவாதே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராதற்கால் வெளிப்படுதல்' (தொல், பொருள், 249) என விளக்கம் தருகிறார்.

"நகையே அழகுநகைநடுநகை
அச்சம் பெருமீதம் உலகம்பெய்ந்து
அப்பால் ஈட்டி வெய்ப்பாட்டெய்ப்"
(நிதிக், பொருள், மீயம். 3)

எனத் தொல்காப்பியர் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை நிரற்படுத்தியுள்ளார். இந்த எண்வகை மெய்ப்பாடுகளையும் சங்கப்புலவர்கள் தமது கருத்தாடல் செயற்பாட்டுக்குப் பொருத்தமுறப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். இன்பமெய்ப்பாடுகள், அன்பமெய்ப்பாடுகள் என இவற்றைப் பகுத்துக் காண முடியும். நகை, மருட்சை, பெருமீதம், உலகை என்பன இன்ப மெய்ப்பாடுகளாக கருத்தாடல் அடையப்பில் பயின்றுள்ளன.

'நகை' எனும் மெய்ப்பாட்டை உணர்ந்தும் நிலையில் சங்கஇலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் 'நகை', 'நகிலும்' ஆகிய சொற்கள் பயின்றுள்ளன.

"-----
இம்மோர் பெருநகை காணிய சீர்தே"
(குறுந்தொகை 111:7)
"நகை நீ கேளாய் கேயுர் அங்கம்"
(குறுந்தொகை 248:7)
"-----
எய்ந் நகிலும் ஈடுகம்"
(கலித்தொகை, 6125)

விளப்பின் காரணமாகத் தோன்றும் மருட்சை குறித்த மெய்ப்பாட்டை 'பெரிது', 'சிறிது', 'உயர்த்து' போன்ற சொற்கள் மூலம் சங்கப்புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

"நெத்திலும் பெரிதே ஊர்வீறும் உயர்த்தன்று
நீர்வீறும் ஆர்அவையு இன்றே சாங்க
உயர்வார் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்திணை இவையுக்கும் தடவினாடு தடவே
(குறுந்தொகை, 3)

பெருமீதம் குறித்த மெய்ப்பாடு சிரம், கல்வி, இசைமை, கொடை முதலான விடயங்களைப் பிறக்கும். இதனைப் பரிசியு, 'நயங்கம்', 'சேரின்' ஆகிய சொற்கள் கொண்டு சங்கப்புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

"நயங்கம் வையு நயங்குத் தோள்வாயின்"
(குறுந்தொகை, 327:1)
"அன்னாய் வாழ்வேண்டல்னை நம்பட்ப்பைத்
தேர் ஊங்கு யானை மீளிய வயர்நாட்
டுவவைக் கூவற் கீழ்
மாயுந் பிடஞ்சிய கலிழ் நீரே"
(ஐங்குறுநூறு, 203: 2-4)

'உலகை' மெய்ப்பாடு என்பது செல்வம், புலன், புணர்ச்சி, விளையாட்டு முதலான நிலைக்களன்களால் தோன்றும் சங்கப்பாடல்கள் இவ்வகை மெய்ப்பாட்டை 'பொழிதல்', 'உளவோ', 'கலத்தல்', 'வெணவுதல்' ஆகிய சொற்களால் புலப்படுத்தியுள்ளன.

மென்புள் மெய்க் டீயோவ
அன்புடை, செஞ்செங்கம் கலக்காவே”
(குறுந்தொகை, 40: 4 - 5)

“.....
தனின்பு வளிப்பினி தகவள, நெய் செங்கயர்
அருணை, அருக்கம் ஓம் அழித்து ஒன்றுபடுவேம்
வின்பிதேய் வவையுந் தரிக்க அயாவிடத்
தன்புற அருளி அறகனிர் அருளின
மென்புள் தனம் மெய்கைத் தன்புறம் தயவு
உன்புறம்”
(கலித்தொகை, 40: 20 - 25)

சங்க இலக்கியக் குறிப்பித்திணைப் பாடல்
களில் கருத்தாடல் அமைப்பில் பயின்றுள்ள
துன்ப மெய்ப்பாடுகளைக் கருகை, இனிவரல்,
அச்சம், வெகுளி என்பவற்றை இனங்காண
முடியுமது.

“வெகுளி என்பது வெறுப்புக்குரியவையற்றால்
தோன்றும், சங்கப்பாடல்கள் இதனை
கொலை, சினம் முதலான சொற்களால்
வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

“.....கதழ்வல் வேழம்
இருங்கேடு வளம்புளி வெரிது அழவது
உருங்கால் வேங்கை ஊறாபட ஊறா
மெருகுநீயம் தனிவும்
(குறிஞ்சி, 207: 2, 5)

1.4.3. ஓற்படுத்திக்காட்டல்

கவிஞன் நடைமுறை வழக்கிலிருந்து
விலகிச் சென்று, மொழிவிதிகளை மீறிப்
படிப்பவனின் கவனத்தை ஈர்க்கின்ற
முறையில் சொற்களையும் தொடர்களையும்
கையாளுவது முற்படுத்திக்காட்டலாகும்.
நாம் கையாளும் மொழியில் பயன்படுத்தாத
சொல்லிணைப்புக்களைக் கொண்டும் அவள்
முற்படுத்திக்காட்டலைச் செய்ய இயலும்.
உயர்நிலைக்குரிய பண்புகளை அகீர்நிலைப்
பொருள்களுக்கு ஏற்றிக்காட்டலும்
இவ்வகையில் அடங்கும் என்பர். சான்றோர்
செய்யுட்கள் பலவற்றில் அகீர்நிலைப்

பொருள்கள் கேட்டுநர் போலவும் கிணக்குநர்
போலவும் படைக்கப்படுகின்றன என
ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடுவர். (மருதநாயகம்,
ப. புதுப்பார்வையில் புறநானூறு, ப. 123)

நத்திணைப்பாடலொன்றில் இந்த
முற்படுத்திக்காட்டல் உத்தி வருமாறு
பயின்றுள்ளது.

“.....கடுணர்
முறியர் பெருங்கிணையர்க் கந்தீ
கடுணர் அருக்கத்து களவியர் ஊர்ந்த
மெழுக கந்தி செந்தரி கடுங்கால்
மொய்வியர் வேங்கைப் பூநீர்வைப் மொய்வியர்
குன்றுடு செஞ்செங்கை போக்கிக் களிந்துகால்
முன்றலம் மறுமார் தீநீர்தம்
குன்ற புட வியை வளின” (குறிஞ்சி, 15: 5 - 11)

மேற்படி பாடலில் உயர்நிலைக்குரிய
செயற்பாடுகள் அகீர்நிலையான கடுவனோடு
தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுவதைக்
காணலாம். இரவுப்பொழுதில் தலைவனுடன்
புணர்ச்சியிலீடுபட்ட தலைமகனின்
செயற்பாட்டை மத்தியில் செய்கையினூடே
வருமான விபரிக்கிறார்.

தோழி மிளகுக்கொடி வளந்துபடகுவின்ற
மலைப்பக்கத்திலே களவுப்புணர்ச்சியில்
கடுவனோடு சிவந்த முகமுடைய மத்தி
ஈடுபட்டது. அப்புணர்ச்சியால் மேலுபட்டதன்
கொலத்த தளிர்கள் நின்றும் இயல்புடைய
தன் கற்றம் அறியுமோ என்று அஞ்சிற்று.
அது கரிய அடியரத்தையும் பொன்போன்ற
பூச்சொத்தினையும் உடைய வேங்கையரத்தின்
அழகிய கிணையீடு சென்று, ஆழமாகிய
கிணைநீரை நோக்கிக் தலை கவிழ்ந்திருந்து,
தன் மெல்லிய தலையில் புணர்ச்சியால்
குலைத்த உச்சிமயிரைத் திருத்தும், இவ்வகை
கவிவிய்திரியும் குரங்குகளைவுடையவன்
மலைநாடன். அந்தாட்டில் செல்லும்
வலிய கரும்புலியை, நுழைய இயலாத
குடைகவிடத்தே சென்று தாக்கிக் கொன்றது

யானை. அதனால் இரத்தம் படர்ந்து சிவந்து நிற்கும் மறுவைக் கொண்ட தன் தந்தத்தை யானை மலைவிலிருந்து விழும் அருவியில் கழுவும் தன்மை பொருத்தியது சாரல் வயிர். நின் நெற்றியில் பசவைப் பரத்தாயும் பெருத்ததோள் தெளிந்த வேறுபாட்டாலும் இரவுப்பொழுதில் அவ்வழியில் குன்றாடல் இனி வராதொழிவானாக என தலைவன் சிறைப்புறமாக நின்ற நிலையில் தோழி வரைவு கடவுழிறான்.

1.4.9. உள்ஞறை:

கருத்தாடல் அமைப்பின் பிரதான கூறாக உள்ஞறை உள்ளது. உள்ஞறையினைக் குறிப்புப் பொருட்களுள் ஒன்றாக வைத்து நோக்குவர். கருத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுவதைக் காட்டிலும் குறிப்பாகக் கூறுவதே பாடல்வழக்கில் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது. உள்ஞறை, பாடலில் இன்றியமையாத உறுப்பாக அமையும் தன்மை காரணமாகத் தொழில்பார் அகத் திணையியல், பொருளியல் உவமவியல் ஆகியவற்று இடங்களில் இருபற்றிப் பேசியுள்ளனரெனலாம்.

உள்ஞறை என்பது பிறதொரு பொருள் புலப்படுமாறு திற்பது. தெய்வம் நீங்கிய கருப்பொருள் பற்றி வருவது, ஒன்றினை உள்ஞறுத்து மறைத்துக் கூறுவது, தப்பாத மரபை உடையது, தோழி, தலைவிதிக்கு மட்டுமன்றி தலைவன் முதலாய பிற கூற்றுக்குரிய தக்க மாந்தர்க்கும் உரியது. என உள்ஞறை குறித்து உரையாசிரியர்கள் தரும் கருத்துக்களை முறைப்படுத்துவர் ஆராய்சியாளர். முத்துக்காமி, க., சங்கத்தமிழ் குறிப்புப்பொருள், ப. 141)

சொல்லால் வெளியிட்டுக் கூறுவதற்கு உரியவல்லாத எண்ணங்களை நாகரிகமாக மறைத்துக் கூறுவதன்பொருட்டுப் புலவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட கருத்தாடல் முறையே உள்ஞறை எனக் கருதிக் கொள்ளலாம்.

தலைவன் செவவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லிவதாக அமையும் தந்திரணைப்பாடல் வருமாறு அமைகிறது.

“நீம் நீர் ஆப துன்றல் துறையு,
அகம் வாய்ப் பாய்ந் தனைப் பாரி காய்வாய்
குறவீ வென்ற துறையினாய் துறையின
கூறல் காற் ஆடல் கற்றுணை அகையு
பெரும் பியல் பிபாழ்த்த தொழி எழீவி
அரிநே கடவுள் பரிநீதல் இம்முறையெ
இணையாத் தகூடல் வானுபொரு
வயங்கு இடூர் மறவுக் கன் பயந்த் கூநே”
(குறிஞ்சி, 5)

தோழி! நிலம் நீரால் திரம்பப்பெறவும் மலைவேறுபாடு மரம் முதலியவை தழைக்கவும் அகன்ற இடத்தை உடைய குளிர்ந்த கணையில் நீர் நிறைந்து அங்குள்ள பயிர்கள் நெருங்கி வளரவும் குறவர் வெட்டி அழித்தலால் குறைப்பட்ட நறைக்கொடிகள் நறுமணம் கமழும் சந்தன மரத்தின் மீது சுற்றிப்படரவும் மேகம் பெரிய மழையைப் பொழிதலாகிய தொழிவைச் செய்தது. அம்மேகம் தென்றிசைக்கண் எழுந்து செல்லுதலால் பிரிந்தோர் வருத்தும் முன்பணிக்காலத்திலும் காதலரைப் பிரிந்து வாழ்தல் அரியதாகும். இன்று பிரிந்து செல்லும் தோழியரை வாடைக்காற்று செல்லாது கூட்டுகின்றது. இத்திலையில் வருந்திய கண்ணீர் வடிக்கும் நினைக்கண் அவர் பிரிந்து செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பு உணர்த்தும் துறை அனுப்பிவைத்தன. ஆதலின் அவர் பிரியார் என்று இப்பாடலின் பொருண்மை செல்கிறது.

மேற்படி பாடலில் குறவரால் வெட்டிக் குறைக்கப்பட்ட நறைக்கொடிகள் மீண்டும் சந்தன மரத்தின் பற்றிப்படுமாறு வளர்ந்தன எனக் குறிப்பிடுவது பொருள் தேடும் முயற்சியில் தலைவன் தலைவியர்க்கிடையே ஏற்பட்ட பிரிவு, கார்காலத்தில் நீங்கித் தலைவனின் தோளில் தலைவி படர்வான் என்பதை உள்ஞறையாக உணர்த்துவதாக உள்ளது.

1.4.10. எச்சம்

எச்சம் என்னும் பொருள் செய்யும் உறுப்பு பாடலின் பொருள் முற்றுப்பெறுவதொடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. எச்சம் என்பதற்குப் பொருள் கூறும் பேராசிரியர்,

“வெய்வாடட நியோகனைக் குறிக்கும்
கொள்வச் செய்தம்”

(தொல். பொருள்: 313)

எனக் குறிப்பிடுகிறார். பிரிதினை, வினை, பெயர், ஒழிவினை, எதிர்மறை, உம்மை, என, சொல், குறிப்பு, இசை என எச்சங்கள் பலவகைப்படும். இவற்றுள் சொல்வெச்சமும், குறிப்பெச்சமும் செய்யுளில் இன்றியமையாத எச்சவகைகள் ஆகும்.

குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று வருமாறு அமைகிறது.

“பெய்களை யடக்கொன்றவுரைத் தேய்த்த
செய்கொன்றின் செய்கொட்டி யனை
ஊழிறாடி யேய் குன்றப்
குறிய்ப் பூயின் துவைக் காட்டின.”

(குறுந்தொகை, 1: 1-4)

தொழி, கையுறைமறுத்தது என்ற கூற்றில் அமைகின்ற மேற்படி பாடலில், கையுறை மறுத்த செய்தி இடம்பெறாத காரணத்தினால் எச்சம் என்னும் உறுப்பு இடம்பெறுவதைக் காணலாம். இப்பாடலைக் கேட்போனாகத் தலைவன் இடம்பெறுகிறான். இப்பாடலின் கூற்று, பயன், எச்சம், கேட்போன் ஆகிய கூறுகள் இப்பாடலைக் கருத்தாடலாக மாற்றியுள்ளதனைக் காணமுடிகிறது.

குறுந்தொகையின் பிரிதொரு பாடல் வருமாறு அமைகிறது.

“தேய்த்தும் பெரிதே வானும் உயர்ந்தன்று
நீயும் ஆளாவீன்றே சரஸ்
கருங்கோட் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருநீரின் இழைக்கும் நாடெனாடு நட்பே”
(குறுந்தொகை, 3)

பூங்கொத்து உடைமையால் உழவர் காஞ்சிமரக் கொம்புகளை வளைக்கும் கரல் என்றதனால் தலைவனுடைய செய்வச் செய்திபினைக் கண்டு அவன் பரத்தை யாரால் வளைக்கப்படுவானாவினான் என்னும் உட்கோள் இப்பாடலில் பெறவைக் கம்பட்டுள்ளது. உழவர் காஞ்சிமரக்கிணையை வளைத்ததை கீழே படித்துவிடக்கும் பூந்தாறு காட்டுதல் போல, தலைவனின் பரத்தமைப் போக்கை அவனுடைய மேலிடில் காணப்படும் சத்தனம் முதலியன புலப்படுத்தும் என்ற செய்யுளும் எச்சமாக உள்ளது. இத்தகைய பாடல்களில் பொருள் முற்றுப்பெறாமையே போலத் தோன்றும் சொற்றொடர்களைக் கொண்டு கூட்டினால் பொருள் இனிது விளங்கும்.

1.4.11. உரையாடல்

‘உரையாடல்’ என்பது சொல்லல், பேச்சல், சம்பாஷித்தல், மொழிதல் ஆகிய பொருள்மைகளைத் தந்து நிற்கிறது. (முதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி, முதல்பாகம், ப. 359). சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பல்வேறு பாதிரிங்களின் கற்று மற்றும் உரையாடல் பாக்கியால் அமைபவனாக உள்ளன. ஆளிடைத் தொடர்பாடலில் (Inter Personal Communication) கற்று மிகவும் வேண்டப்படும் ஒன்றாகும். பாடல்களில் உரையாடல் அமைபும் போது பாதிரிங்களே பாடற்பொருளை நகர்த்திச் செல்கின்றன. உரையாடலின் அடிப்படைச் சொல்லாக ‘உரைத்தல்’ அமைகிறது. உரைத்தல் செயற்பாட்டில் உரைபரிமாறுதல், உரைபொழிதல் என்ற இரண்டு கூறுகள் உள்ளன. உரைபொழிதல் என்பது தனிநிலைக் கருத்தாடல் என்ற வகையில் அடங்கும்.

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களின் உரையாடல் பாக்களாக கருத்தாடலுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாக அமைபவை குறிஞ்சிக்கலிப்பாடல்கள் ஆகும்.

கலிப்பாவிள் யாப்பிலக்கண அமைதியானது உரைநடைவினை அமைத்துக்கொள்வதற்குப் பெரிதும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

குறிஞ்சிக்கலிவிள் பாடவொன்று முன்பு பெற்ற வழி மலித்ததனைப் பின்பு பிரிந்த வழிக்கலவ்கிக் கூறியது என்னை? தலைவன் அருமை செய்தயரித்தவழித் தொழி தலைவினை ஆற்றுவித்தாற் பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழிப்பத் தலைவி இயற்படமொழித்ததனைச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுத் தலைவன் முன்னொருகால் வந்து சிறப்புறஞ்சாரத் தான் ஆற்றினமை குறித்துப் பின்னொருகால் அவ்வாறு பாட அவன் சிறப்புறஞ்சாரமையின் கலவ்கி நெடுஞ்சொடு கூறியதாக வருமாறு அமைகிறது.

தளவலி: மறங்கெய்இயழ்விக்கெய்துள்ளிடுவானெக் குறந்தெய்வயனம் முந்தகுறுஅந்நீக்கி உரங்கு விண் அருவி ஓவின் துஞ்சும் பிறங்கு இருப்பேமை துள்ளவை தடவ் னறந்தான்; மறங்க இனி வல்வா! தமக்குச் சிறுத்தமை தும்கூறத் அறித்தமை.

அழிவின் அவன்றீறம் கொல்யானைள் கோட்டவல் வெதிர்நெல் குறுவளந்தாம் வள்ளை அகவவும். வ இத்தனை! தாம் வள்ளை அகவவும் வா.

தேயி: காவிவவா - வாயிர் தேயி - வரைத்தாழ்பு வளன்றீறம் வினாட அருவித்தே, தம் அறமா நான் இனி நாட்டுமனை.

தளவலி: ஆர்வுந்நார் நெஞ்சம் அழிவ விடுவனோ ஓர்வுற்று ஒத்தீறம் ஓங்காத நேர்வேல் அறம்பிர் நெஞ்சத் தவன்?

தேயி: தன்னறம் கோங்கம் மலித்த வரை பெயர்வாம் பெயர்அளி யானைப்போல் தேய்ந்துமே - தம் அருமை கொள்ளாள் நாட்டுமனை

தளவலி: கூடுதெய்வம்வ விடுவனோ? தன்னறை தீர்றும்கயல் உளபாய் துங்கோர்க்குத் தேர்வும் வள்ளை வயன்

தேயி: கைவினவேய்கொடுக்கெய்க்கயர் இரட்டும் கழறுநுறை திவ்களியோல் தேய்வறும் - இயறுநித்தே எவ்வம் உறிஇயீவான் துன்று எஞ்சாவு வள்ளை பெருமை துணைத் அத்தவையுறாஅறாவி அம்மன், மன் மன்றுவான்பட கறைநீன்று கேட்டவன் தாழ் இருங்குஞ்சும்வன் தேயுநிவைக் கைவிவார் வயய்இன் மயிவன் சிறுபுறம் சாந்தர குவாந்தரமுள்ள இடுக்கியோல் மாய்த்து வன் ஆசீரறு மேயிப் பாய்ப்பு.

தலைவிக்கும் தொழிக்கும் இடையில் நடைபெறும் மேற்படி உரைவாடல் வினாவிடை முறையில் அமைந்து உரைபரிமாறும் திணைவியல் வந்துள்ளதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

1.4.12. உட்கூற்றுமுறை

உட்கூற்றுமுறை என்பது கூற்று ஒன்றிற்குள் பிறிதொரு கூற்றை உள்வாங்கி அமைப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. பாடல்கள் ஒவ்வொன்றின் அடிவியும் இது தொடர்பான குறிப்புகள் அமைவதுண்டு. ஒரு கூற்றினுள் பிறிதொரு கூற்றினை உட்கொண்டு படைக்கும் அல்லது ஒரு பாத்திரம் தன் கூற்றுள் 'கொண்டுரைக்கும் கூற்று' ஓர் இலக்கிய உத்தியாகச் சங்கப்பாடல் களில் பயின்றுள்ளதாக அறிவுர் குறிப்பிடுவதும் இங்கு கருதத்தக்கதாகும். (குணோறியா சுத்தரமதி, இலா., இலக்கியக் கல்வியும் பகுப்பாய்வும், ப. 108) உட்கூற்று முறையில் ஒரு பாத்திரம் இன்னொரு பாத்திரம் கூறுவதை நினைப்பதாக அமைப்பப்பெறும். குறிஞ்சிக்கலிவின்பாடல்களில் சிறைப்புறத்தில் அமைந்த பாடல்களில் இதுனைப் பெரிதும் அவதானிக்க முடிகிறது.

குறுத்தொகைப் பாடலொன்றில் தலைவன் வரையு நீடித்தவழி தோழி, தலைமகனது வேறுபாடுகண்டு வெறிவெடும்பக் கருதிய தாயது நிலைமையைத் தலைமகன்க்குச் சொல்லுவதாய் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறியதாக வருமாறு அமைகிறது.

“மெய்தேயம் பெய்தீர்த செவ்வம் வேண்டி
வெந்தி பெருவேள் வன்மும் அன்னவாய்ப்
அது என உளநம் ஆயின் ஆயினடக்
களைற இ நன்விடக் கைகப் தன்ன
செய்தீந் துறவுள் பெறுவன நடவ்
வன்வே வருக தோழிள்
இன்னேர் பெருநகை களைய சீர்தே”
(குறுத்தொகை, III)

தோழி! நீன்னுடைய மெல்லிய தோள்
களை மெலியச் செய்ததாயின துன்பம்
கண்டு வெறியாட்டாளனாகிய வேலைச்
வெற்றியையுடைய தெடிய முருகக்கடவுளால்
தேர்ந்துகொண்டுள்ளாய். நம் அன்னைமையும்
அம்முருகக்கடவுளால் தேர்ந்தது என்று
உண்மையாய் உணர்வாளாயின் அப்பொழுது
குறுகிய கரிய பெண்யானை கைமறைத்துக்
காணப்பட்டாற் போன்ற கருதித்தையுடைய
குண்டுக்கல்பொருத்தியமலைநாட்டையுடைய
தலைவன் நம் வீட்டிலுள்ளாரது பெரிய
தகைப்பிறகு இடமான செங்கையைக் காணும்
பொருட்டுச் சிந்தி நேரம் இங்கே விரைந்து
வருவாளாக என இப்பாடலின் பொருள்மை
சொல்லிற்று.

தலைவன் விரைந்து வராவிடின் அன்னை
வெறியாட்டெடுக்க முற்படுவான் என்று
கூறுவதனுடே வேலவின் கூற்று உள்வாங்கப்
பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதனையே
உட்கூற்று அல்லது கூற்றுக்குள் கூற்று என்று
அழைப்பர். இக்கூற்றுக்கள் அகத்திணைப்
பாத்திரங்களது முன்னிலைக் கூற்றுக்களாகவோ
அல்லது உரையாடல்களாகவோ அமையலாம்.
சங்கப்பாடல்களின் நடைபியல் கூறுகளில்

இதுவும் ஒன்றாகும். பாடல்கள் சிலவற்றில்
மூக்கற்று இடம்பெறுவதனையும் காண
முடிகிறது. தோழி கூற்றாக அமைகின்ற
“செவ்வாய் பானிமை கவருமொன்றக்கவாய்த்”
எனத் தொடங்கும் நற்றிணைப்பாடல் இந்நகு
தல்வதொரு எடுத்துக்காட்டாகும். (நற்றிணை,
206)

14.13.கேட்போர் (சிறைப்புறம்)

சங்க இலக்கியத்தில் குறிஞ்சித்திணைப்
பாடல்களில் கணிசமானவை சிறைப்புறத்
தொகு தொடர்புபட்டவைவராகப் படைக்கப்
பட்டுள்ளன. தொடர்பாடல் செயற்பாட்டில்
பேசுபவர் இருக்கின்ற குழறினையில்
கேட்பவரும் கேட்டாயம் இருத்தல்
வேண்டும். கேட்பவர் மறைவாக திற்கும்
நினைவில் அவருக்குக் கேட்கும் வகையில்
சிறைப்புறப் பாடல்கள் அமைக்கப்படும்.
கருத்தாடலமைப்பில் இச்சிறைப் புறக்கூற்
றுக்கள் முக்கியமான வையாக உள்லை. சிறைப்
புறத்தில் கூற்று நிகழ்த்துபவர் ஒருவராகவும்
அதனைக் கேட்போர் இருவர் அல்லது அதற்கு
மேற்பட்டவர்களாகவும் இருத்தல் இலக்கிய
மரபாக உள்ளது.

தோழி கூற்றாக அமையும் நற்றிணைக்
குறிஞ்சித்திணைப் பாடல் வருமாறு
அமைகின்றது.

“வாய்த ஆதவனோ - அன்திதற் தறுகல்
தேயந் சயற் சிறுதிணைப் பெருத்தாய்
செவ்வாய் வைக்கீர் கைத் தற்று
வ்வாய்ச் சென்றனை, அவன்? மண்கூறி
அன்னையுளாங்கழற் முய்தீன்று
அதன் ஆக்தம் பெருவரை நடனை
அறியுமும் அதிவேள்: சாண்டலும் இவனே;
வெதி புனை தட்டையின் மணி முக் கொய்து
களை பாய்தது அபுந்நும் இவன் என நினைவீமை
பெய்யல் அத்தே! வாய்த்தனை? அபுமேட்டு
தனை இறைஞ்சினே அன்னை;
பெறுவு ஒத்தினையாய் அன்னைத் புனத்தே
(நற்றிணை, 147)

இப்பாடலின் அடிக்கருத்து களவிற்கள் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டு வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவிக் குத் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடலில் தோழி, தலைவி, தலைவன் ஆகிய மூவரும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர். தோழி கூற்று நிகழ்த்துபவனாகவும், தலைவி (நேரடி யாகக் கேட்பவர்), தலைவன் (சிறைப்புறமாகக் கேட்பவர்) ஆகியோர் கேட்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

1.5 முடிவுரை

சங்கப்புலவர்கள் தமது கருத்துக்கள் மத்தும் சித்தனைகளைப் புலப்படுத்தப் பல்வேறு வகையான கருத்தாடற் கூறுகளை உணர்வுபூர்வமாகக் கையாண்டுள்ளனர். குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள், பத்தி இணைப்பாளர்கள், விளக்கம், களிப்பு, செப்புதல், தொடக்கம், மெய்ப்பாடு, முற்படுத்திக்காட்டுதல், உள்ஞறை, எச்சம், உரையாடல், உட்கூற்று, கேட்போர் முதலான கூறுகளை வினைத்தொடர் மிக்க கருத்தாடலுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளதனை நோக்க முடிகிறது.

அவற்றுள் தொடக்கம், மெய்ப்பாடு, உள்ஞறை, உரையாடல், கூற்றுமுறை என்பன பிரதானமான கருத்தாடற் கூறுகளாக இளங்காணப்பட்டுள்ளன. 'தொடக்கம்' என்ற கருத்தாடல் கூறு, பெரிதும் 'விளி'யாகவே அமைந்துள்ளது. இந்த விளிப்புக்கள் தலைவன், தலைவி குறித்த விளிப்புக்களாகவும் தலைவனது நாட்டுவனம் குறித்த விளிப்பாகவும் பயின்றுள்ளன. பத்தி இணைப்பாளர்கள் குறிஞ்சித்திணை சார்ந்த பாடல்களின் அமைப்பை விளக்கவும் செயற்பாட்டை விபரிக்கவும் பெரிதும் உதவியுள்ளன. பாடலொன்றை விளக்கும் முகமாக அமையும் செயல், காரணம், பின்னணி, உள்மை என்பன குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் கச்சிதமாகப் பொருத்தி வந்துள்ளன. செய்யுள் வடிவமான கருத்தாடல்களில் 'முற்படுத்திக் காட்டுதல்' (Foregrounding) என்பது அடிப்படைபான ஒரு கூறாகப் பயின்றுள்ளது. இது ஒருவகை இலக்கிய உத்தியாகவும் சங்கப்புலவர்களுக்குப் பயன்பட்டுள்ளதனைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கிராமையாசனார், உ. வே. எ. (உரை), கிஷோரூறு மூலமும் உரையும், வே. கிராமையாசனார் பதிப்பு, கம்பர் விவரம், மலையாடு, 1923.
2. சாமிநாதையர், உ. வே. (உரை), குறுந்தொகை, உ. வே. எ. பதிப்பு, டாக்டர் உ. வே. எ. நூல்நிலையம், சென்னை, 2009.
3. சாமிநாதையர், உ. வே. (குறிப்புரை), கங்குலூறு மூலமும் பழைய உரையும், டாக்டர் உ. வே. எ. நூல்நிலையம், சென்னை, 2012.
4. பாசுப்பிரமணியன், கு. வெ. (உரை), நற்றிணை (மூலமும் உரையும்), தியூவெசுரி புத்தறவுல் (யி) லிட், சென்னை, 2007.
5. நச்சினர்க்கிணியர் (உரை), கவித்தொகை மூலமும் உரையும், (சுணந்தராமையாள் நன்கு பரிசீலித்த தாம் புதிதாக எழுதிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புடன்), நோபிள் அக்காடமி, சென்னை, 1925.
6. சுப்பிரமணியன், ச. வே. (பதிப்பாசிரியர்), சங்க இலக்கியம், மூலம் முழுவதும், மணியாசனார் நூலகம், 31 சிங்களத்தெரு, பாரிமுனை, சென்னை, 2006.

7. கிளம்புரணர் (உரை). தொல்காப்பியம் எழுத்தறிதாரம், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 2000.
8. கிளம்புரணர் (உரை). தொல்காப்பியம் பொருளதீர்சாரம், (அகத்திணையியல் புறத்திணையியல்) சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 2001.
9. தெய்வச்சீரையார் (உரை). தொல்காப்பியம் நளம்வதீர்சாரம், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2010.
10. குமாரேசுவர சந்திரமதி, கி.வா., கிணக்கியக்கவ்வியும் பத்யப்பாங்கவும், மெய்யப்பன் தமிழாங்ககம், சிதம்பரம், 2001.
11. சண்டமுதகம், செ., சண்டவியின் புதுசாரந்திரக்கணம், கவிதா புதிப்பகம், சென்னை, 1998.
12. சண்டமுதகம், செ., கருத்தபடம் (கருவும் உருவும்), மணீவாசகர் புதிப்பகம், சென்னை, 2002.
13. சண்டமுதகம், செ., வை, கவிதைக்கட்டணப்படி, மெய்யப்பன் புதிப்பகம், சிதம்பரம், 2003.
14. சம்புதி கிரா, (பதி), தொல்காப்பியக் கவிதைவியல் (வடிவம், பாடுபொருள், உத்தி, வகைமை), பூசர்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பூசர்சேரி, 2015.
15. சந்திரமூர்த்தி, கி., நடைவியல் அறிமுதகம், அன்பு நூலகம், சென்னை, 1978.
16. சந்திரமூர்த்தி, கி., நடைவியலும் கிணக்கியமும், (உரை), நியுசெஞ்சரி புத்திரவடிவம், சென்னை, 2013.
17. நீதிவாணன், மெ., நடைவியல், மணீவாசகர் புதிப்பகம், சிதம்பரம், 1983.
18. மேர் நோவ்வின், மு., தமிழ்க்கவ்வியும் அறிவியல் கருத்தபடமும், பாறை பன்னிக்கிஷணன், சென்னை, 2016.
19. மருதநாயகம், ப., புதுப்பாங்கவையின் புறநாணாறு, காவ்யா, சென்னை, 2004.
20. மதுரைத்தமிழ்ப்பேரகராதி (முதல்பாகம்), சென்னை, கி. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கிஷணன் வெளியீடு, 1956.
21. வெள்ளேசுவர தமிழ்ப்பலயநாணி (Jubilee Tamil Dictionary), ஆசிரியர், எம். சங்கரமுதலியார், சென்னை, 2005.
22. முத்துசாமி, க., சங்கத்தமிழ்க் குறிப்புப்பொருள், அன்ணம், தஞ்சாவூர், 2006.
23. சாங்கர், மு., நடைவியல் நோக்கில் சங்ககிணக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப்படங்கள் (முனைவாப்படி ஆப்பிடு), புதிப்பிக்கட்டாநாறு, கார்த்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம், கார்த்திகிராமம், தமிழ்நாடு.